

2014 års verksamhetsberättelse för Sisters International

Styrelsen för Sisters International har under 2014 bestått av Marie Arnfjell, Marianne Swensson, Emilie Kamp, Gunilla Ludvigsson, Gitten Thornberg, Marlene Malmberg, Angelina Garell. Suppleanter har varit Lili André och Paige Junaeus.

Regelbundna styrelsemöten har hållits. Styrelsens medlemmar är även aktivt med i utvecklandet av Sisters Internationals verksamhet på olika sätt. Anställda under året har varit Marie Arnfjell, (arbetande ordförande) Roger Arnfjell (mediaansvarig) och Marlene Malmberg (administration och kassörssysslor). Carl-Erik Morelius är auktoriserad revisor för föreningen.

Lokalgrupper med kontaktpersoner har varit:

Södra Sverige

Malmö Monika Jensen monikajensen35@hotmail.com

Eslöv Anette Nilsson tillanetten@gmail.com

Markaryd Ingegerd Lenander ei.lenander@telia.com

Kristianstad Britt Hansson britt.hansson@salongvagen.se

Bromölla Elizabeth Lindau eliza-11@live.se

Örkelljunga Evalotta Kjellberg evalottak@spray.se

Ängelholm Marie-Louise Nilsson ml.nilsson@efs-kyrkan.info

Ängelholm Eva Bendroth evabendroth@yahoo.se

Mellansverige

Göteborg Marianne Svensson marianne.svensson123@telia.com

Göteborg Nina Hedner ralfsdotter@ninahedner.se

Mölnadal Sarah Skogberg sasha1@spray.se

Vetlanda Kerstin Elbrink kerstin@elbrink.se

Lessebo Margita Nilsson margarin@live.se

Kalmar Eva Gustavsson city@kalmarstadsmission.se

Jönköping Emmilie Bard tillemmilies@gmail.com

Västerås Isabelle Arnfjell issaarnfjell@hotmail.com

Stockholm Marie Arnfjell marie@sisters.nu

Fränsta Anne-Marie Nilsson anna-marie.nilsson@telia.com

Örebro Jeanette Engqvist jeanette@illumedic.se

Gävle Lili André lili@sisters.nu

Norra Sverige

Skellefteå Ramona Lönnebo ler@lonnebos.se

Gammelstad Harriet Gardebjörk harriet.gardebjork@telia.com

Bjurholm Gitten Thornberg gitten@bholm.com

Piteå Ida Sandström isandstrom78@gmail.com

Umeå Linda Arctaadius lindaarctaadius@yahoo.com

Under året har det skett regelbundna utskick till medlemmarna i form av Nyhetsbrev och medlemstidningen Sisters Magazine som kommit ut två gånger under året.

Sisters Julpåsar 2014

Det är med en alldeles speciell känsla vi kan se tillbaka på utdelningen av julpåsarna år 2014. Över 2500 julpåsar delades ut i fler än 28 städer* runt om i Sverige samt i Köpenhamn. Även denna gång hade vi förmånen att bli sponsrade med frakten av DHL. Sammanlagt blev det 21 pallar och 15 flyttkartonger

med produkter som kördes ut till olika platser runt om i Sverige, där allt senare packades i tygpåsar för utdelning.

GÖTEBORGSREGIONEN

Sisters julpåsearbete i Göteborgsregionen har delvis blivit ett helårsengagemang, då ett antal kvinnor sedan tre år tillbaka stickat halsdukar, handledsvärmare och, nu till julen 2014, mössor. Det är Stickrutan i Filadelfia Öckerö samt kvinnor från olika orter i Göteborgsregionen, till exempel Mölndal, Väröbacka och Trollhättan som stickar till julpåsarna. Katten & Marks har hjälpt till med garn.

Ett härligt team med både kvinnor och män samlades som vanligt den 3 december i Åkrabergs Trädgård för att fylla Göteborgsregionens 510 Sisterspåsar. Sedan samlades alla vid dukat bord och blev bjudna på risgrynsgröt och smörgås av Åkrabergs Trädgårds ägare, Birgitta & Jan Berdén. Med en härlig känsla i hjärtat kördes sedan påsarna ut under 2 dagar till 19 olika organisationer som Sisters International arbetar tillsammans med, för att alla påsarna ska komma ut direkt till de kvinnor som är julpåsarnas mottagare.

MALMÖ OCH KÖPENHAMN

Produkter för 500 julpåsar fraktades av DHL ner till Malmö, där de skulle packas. Dessa gick efter packning vidare till bland annat Sprutbytet i Malmö och Lund, LP-Helsingborg, LP-Malmö, Beroendecentrum, Aktivitetshuset, Prostitutionsgruppen, Drottninggatan, Rönbacken, Navet, Betania – Öppen Kyrka, Lönngården och Immanuelskyrkans sociala arbete som man bedriver tillsammans med kommunen. Mette Allen från Vineyard, Köpenhamn berättar hur man under två eftermiddagar besökte de flesta stadsdelarna och nådde många nya bordeller, där man delade ut julpåsarna.

Frågor som återkom var "Är allt detta till mig?" och "Vad ska jag ge dig tillbaka?". Det blev många leenden när man förstod att det inte förväntades något i gengäld.

Lördagen den 20 december var det Night Light Cafés julfest för utländska kvinnor i prostitution i Köpenhamn. De flesta kom från Nigeria. 82 kvinnor deltog i julfesten då de också fick sina julklappar. Efteråt kom en av kvinnorna in och tackade för en underbar kväll. En annan kvinna kom in på

nattcaféet i januari och visade sina fina vita tänder eftersom hon fått en tandborste i julklapp. Nu hade hon börjat borsta tänderna tre gånger om dagen, berättar Julie Tarp Dalsgaard som är projektledare för Night Light Café.

MELLANSVERIGE

I Örebro delades Sisters julpåsar bland annat ut på ett skyddat boende för unga tjejer. Immanuelkyrkan hade ordnat en julfest. Tjejerna "studsade" och skrek av glädje, när de öppnade påsarna. En tjej fick en mössa och hon frågade, hur de visste att det var hennes älsklingsfärg. En annan tjej började gråta och sa att hon inte fått någon julklapp på 3 år.

I Stockholmsområdet delades julpåsarna i år ut på olika platser runt hela Stockholm; Hässelby, Skogsbo, Färingsöanstalten, Österåkersanstalten, Åkersberga, Talitas boende för att nämna några. En del av utdelningen skedde som tidigare år på Malmskillnadsgatan i Stockholm. Katolska kyrkan var där en av kvällarna och delade ut julpåsar. Elise Lindqvist (Ängeln på Malmskillnadsgatan) var där en kväll tillsammans med teamet från Klara kyrka. Roger och Marie Arnfjell kom sent på kvällen med julpåsarna – då hade redan teamet fixat hembakt, marschaller, kaffe och choklad. I år var det en jämn ström med kvinnor som fick julpåsar. Marie förklarade vad som fanns i påsen och sedan frågade prästen Iwan Giertz om de fick be för kvinnan. De flesta ville ha en välsignelsens bön.

I "Villa Talita" som är ett boende där man arbetar med att ta hand om trafficking-utsatta, var det som vanligt lilla julafton. En av tjejerna utbrast: "Jag har aldrig fått så här mycket presenter. Ni måste ge dem stora kramar från mig! Är så tacksam! Bästa julen – fått mer än jag önskade!" Hon hade bara önskat sig choklad.

I Åkersberga delades julpåsarna ut via kommunens beroendemottagning och uppe på Österåkersanstalten skedde utdelningen via NAV (Nämnden för andlig vård). Klaragården i Stockholm som drivs av Stadsmissionen, riktar sig sedan en tid tillbaka enbart till kvinnor som lever i akut hemlöshet. Många av de kvinnor som besöker Klaragården har barn som de inte har vårdnaden om, vilket gör julen till den "tyngsta" av årets alla högtider. Genom olika samarbetspartners ordnas ett ordentligt julfirande för dessa kvinnor. Det var många kommentarer när kvinnorna fick Sisters julpåsar:

- Detta värmer både på huvudet och i hjärtat, sa någon om mössan i sin kasse.
 - Inte ens när jag firade jul i min sons fosterhem fick jag så här fina julklappar, sa en annan kvinna.
- En annan kvinna hade på sig den mössa som fanns i påsen både utomhus och inomhus ända sedan julafton, mycket nöjd med att bytt till sig denna från en annan deltagare, som istället fick hennes halsduk.

NORRLAND

Utdelning av påsar skedde i Gävle, Fränsta, Järbo, Östersund, Umeå, Skellefteå, Bjurholm och Gammelstad. I Umeå så delades julpåsarna ut genom Sörgården Umeå, Hera, Öppen Gemenskap, LPkontakten Robertsfors, LP-kontakten Umeå och Pingstkyrkan Umeå.

I Skellefteå var några av dem som tidigare år fått julpåsar med och packade dem. För många är Sisters julpåse av avgörande betydelse. Man tror att INGEN bryr sig och så dyker en sådan här påse upp. Mössan värmer på utsidan och själva gåvan på insidan. Omkring 75 julpåsar delades ut till kvinnor som lever under oerhört tuffa omständigheter.

Sisters international

Det finns även ett samarbete mellan Sisters Internationals lokalgrupp i Skellefteå och Kvinnojouren som även detta år fick ta del av och förmedla en del av julpåsarna. I Gammelstadsområdet delades något fler julpåsar ut jämfört med förra året. Glädjen var stor och någon sa till Kvinnojourens personal att "detta var precis vad jag behövde".

NÅGRA AVSLUTANDE GLIMTAR

Några av de mest uppmuntrande rapporterna kommer från flera orter där packningsteamet berättar hur kvinnor som tidigare befunnit sig bland dem som tagit emot julpåsarna nu är med och packar och delar ut. De har helt lämnat sina gamla liv och hjälper nu till att förmedla hopp till sina medsystrar som ännu befinner sig i missbruk och svåra levnadsförhållanden.

Det har kommit in fantastiska berättelser från hela landet, en del är av den karaktären att de inte kan spridas offentligt. En del kan vi inte ta med på grund av att utrymmet inte räcker till. För alla som deltagit på olika sätt dröjer sig alla varma minnen och upplevelser av glädje kvar. Sisters International vill rikta ett stort TACK till alla sponsorer, gåvogivare och medlemmar för att Sisters julpåsar fått bli en så fantastisk möjlighet till att sprida värme och glädje även detta år. Men också ett riktigt varmt TACK till alla er enskilda, organisationer och myndigheter som ännu ett år tagit emot och förmedlat Sisters julpåsar till de kvinnor som bäst behöver dem.

*Sisters Internationals Julpåsar delades år 2014 ut i Fränsta, Gammelstad, Luleå, Bjurholm, Skellefteå, Örnsköldsvik, Umeå, Avesta, Östersund, Laxå, Örebro, Trollhättan, Uddevalla, Halmstad, Växjö, Markaryd, Örkelljunga, Landskrona, Malmö, Köpenhamn, Norrköping, Gävle, Västerås, Sandviken, Stockholm, Göteborg, Åkersberga, Vallentuna, Norrtälje, med flera orter.

Arbetet i Rumänien, sammanfattning år 2014

Sisters International har under 2014 fortsatt med ett kontinuerligt hjälparbete bland romer i Oradea, en stad i nordvästra Rumänien. Arbetet är lokaliserat till Rontau, en by ca 10 km utanför Oradea och till romerna som bor i små enkla skjul utanför Oradeas soptipp.

Här är en sammanfattning av Sisters Internationals arbete i nordvästra Rumänien, skriven av Elisabeth

Hultgren som är medlem i Sisters International och har ett stort hjärta för romerna i Rumänien.

I januari besökte jag än en gång romerna på soptippen och det besöket kan man läsa om i Junia 1-2014 och även på Sisters Internationals hemsida. Vid januaribesöket hade jag möjlighet att, med hjälp av tolk, tala en längre stund med romerna. Jag berättade hur jag hade haft det i Sverige och jag lät dem berätta hur de hade haft det den senaste tiden. Vid det här laget känner de igen mig och vet

vem jag är, eftersom jag har varit där rätt ofta och med jämna mellanrum. Jag märker att de blir lugna och mår gott när man ger sig tid och lyssnar på dem. De vet att de får bra med mat, mediciner som de behöver, kläder och blöjor till småbarnen etc. Vår guide berättade att Sisters Internationals hjälpinsats är det bästa de får på hela året, så vi är efterlängtrade.

Ett av mina bästa minnen från januarimötet är när jag berättade för dem att de har ett lika stort människovärde som oss alla andra. Jag såg att det tändes ett hopp i deras ögon och blickar, när vi förklarade att trots deras fattigdom och misär har de ett människovärde som ingen kan ta ifrån dem. Att ge dem mat och kläder är en sak, en god gärning kan man säga, men att se hoppet växa i deras ögon är en helt annan sak.

Jag tror att hoppet och självkänslan är en nödvändighet för dem, om de någonsin ska kunna resa sig upp ifrån det sociala utanförskap som de inte bara lever i, utan även föds och dör i. I april besökte jag soptippen igen tillsammans med Sistersmedlemmarna Eija Andersson och Ulla Nykvist från Skellefteå. Tre ungdomar från vår stad följde också med oss, Sara och Elina Hultmar samt Ellen Bergström. Sara har varit med oss några gånger tidigare och Elina och Ellen är f.d. skolelever till mig som har hört mig berätta om arbetet i Rumänien och intresset har väckts under årens gång. Raineri Grönstad, Oskarshamn, och hans fru Ramona följde också med och det var särskilt trevligt och intressant eftersom de är romer.

En av kommentarerna Raineri mötte var: "Du, du är en av oss". Fantastiskt att se att där fanns en samhörighet utan att ett enda ord hade sagts. Sisters lokalgrupp från Luleå var också där ledda av Harriet Gardebjörk, Elisabeth och Tomas Wiklund samt Else-Marie Berglund. Lokalgruppen i Skellefteå och i Gammelstad/Luleå stod för kostnaderna för matutdelningen i april tillsammans med gåvor från Malå och Rökå, som förmedlats av Inga-Britt Hultmar, farmor till Elina och Sara. Lokalgruppen från Gammelstad/Luleå hade under veckan stickgrupper på Caminul Felix, där de startat ett projekt som går ut på att lära unga flickor att sticka.

I maj åkte Harriet ner igen med en grupp både från Boden och Norrfjärden för att bl.a. följa upp och utveckla stickprojektet.

Även i juni besökte jag soptippen och då tillsammans med min dotter Maria. Vi gjorde en matutdelning som lokalgruppen i Skellefteå stod för tillsammans med nåragoda vänner som skänkt pengar till romerna. Under det besöket träffade jag Beata, 15 år, som då var gravid i fjärde månaden. Hon kommer att föda sitt barn under november månad. Hon är inte mer än en liten tonåring som ska föda barn och hur hon sedan ska lyckas ta hand om barnet ute på soptippen det förstår jag inte. Än en gång slogs jag av den överkligt grymma sanning som romerna lever i. Jag fann inte många ord att säga till den lilla flickan. Jag kramade om henne och uppmanade henne att vara rädd om sig själv och det lilla barnet. Hur de ska överleva vintern är för mig en gåta, men positivt är i alla fall att hon inte är ensam. Barnets pappa finns med där hemma i skjulet och kan hjälpa henne och barnet.

Chilla, en liten flicka på ca 12-13 år, var tillbaka på soptippen efter att ha bott åtta månader i en liten by där hennes pappa hade fått ett temporärt industriarbete. Chilla formligen slängde sig i min famn när hon fick syn på mig. Hon kramade mig som om hon aldrig tänkte släppa taget och hennes lilla hjärta bultade och slog så hårt att jag kunde känna det slå, ja nästan höra det. Hon berättade att hon trivdes mycket bättre på soptippen än i den andra byn. De hade bott 17 personer i ett stort tält där de hade grävt var sin grop i form av en säng och det hade varit deras sovplats.

Maria, min dotter, delade ut choklad till barnen och för lilla Eva Ramona och lille Remus var det en

höjdpunkt. Vi fick några små leenden av dem den här gången, vilket visar på att även de allra minsta börjar känna igen oss.

I Rontau där Sisters International deltar i ett integreringsprojekt har Sisters International finansierat en kamin i barnens lokal och under året har de även fått hjälp med att dra rör från kaminen och installera element i övriga rum. De säger ett stort tack till Sisters International som gett dem värme i alla lokaler som används. I april när vi besökte Rontau en söndagförmiddag fick vi förmånen att sjunga och spela lite.

Ullas man, Ingemar, ledde sången med gitarrspel. Barnens höjdpunkt var nog när Sara sjöng och spelade gitarr. De satt med tindrande ögon och försökte sjunga med och när Sara sjungit klart möttes hon av applåder och visslingar. Barnen gillade verkligen att höra Sara sjunga.

I Rontau finns cirka 500 barn i olika åldrar. De flesta barnen går i skolan de första tre åren eftersom den skolan ligger alldeles intill byn, men sedan måste de byta till en skola som ligger längre bort och dit krävs skolskjuts, vilket har medfört att många barn inte fullföljer skolgången. Orsakerna kan vara många: Bland annat utanförskap, fattigdom, ekonomi, och/eller man inte klarar av kunskapskraven för den årskurs man borde gå i. Här gör Sisters International en mycket god insats genom integreringsprojektet.

Arbetet sponsras med pengar till mjölk och smörgås för barnen som kommer till centret för extra hjälp på eftermiddagarna. Då får de läxhjälp, arbeta med att läsa, skriva, rita, sjunga, leka och lära sig spela instrument. Den extra hjälpen kan vara det som får barnen att orka fullfölja skolgången, vilket är en nödvändighet för att de ska kunna förändra sina levnadsvillkor.

Under sommaren ordnades det sommarläger på ett kristet universitet i Oradea. Sisters International bestämde sig för att stå för lägerkostnaderna för 10 barn. Man fick ansöka om en plats och Rontau ansökte om plats för 10 ungdomar, men de fick tyvärr avslag på grund av att man inte hade fått läkarintyg på att barnen var friska. Det blev en besvikelse för barnen som hoppats och längtat till lägret. Då ordnade Östeuropeiska Bibelskolan tillsammans med Sisters International ett eget speciellt läger för barnen från Rontau på Östeuropeiska Bibelskolans skola inne i Oradea. Där fick barnen ha ett alldeles eget läger där de bjöds på både undervisning, lek, sång, pyssel, frukost, lunch och fika under ledning av de bibelskolelever som håller i arbetet ute vid centret.

Jag har försökt göra en återblick över året som gått och säkert har jag glömt nämna något men i det stora hela kan vi se och förstå att det arbete Sisters International gör i Rumänien är betydelsefullt och att det skapar förändring.

/Elisabeth Hultgren

Naomi Sisters Home – Drömmen som blev verklighet fortsätter!

Naomi Sisters Home är en fantastisk möjlighet för oss i Sverige – där vi kan vara med och sträcka oss i kärlek och genom vårt engagemang utgöra konkret skillnad för kvinnor i en annan världsdel, i ett annat land. Lyfta människovärdet. Förvandla kvinnors liv. Från kvinnor till kvinnor. Det är vad Sisters Internationals arbete handlar om.

I augusti 2013 invigdes kvinnohuset i Thiyyadurugam, i sydöstra Indien, som Sisters International är finansiär till. I december samma år flyttade de första kvinnorna in i huset och idag bor det 26 kvinnor i åldrarna 16-80 år, förutom den personal som arbetar på kvinnohuset. Urvalet av de kvinnor som bor på Naomi Sisters Home kommer ofta från extremt svåra omständigheter och har svåra berättelser och upplevelser med sig. De flesta hör till någon av dessa grupper:

- Änkor – är en grupp kvinnor som ofta är mycket utsatta. När en kvinna blir änka, blir hon ofta utslängd av släkt och anhöriga utan någonstans att ta vägen.
- Kvinnor som blivit utkastade från sina hem, har ofta blivit misshandlade av missbrukande anhöriga och hänvisas till att bo på gatan.
- Kvinnor som fått hjälp att bli fri från trafficking och prostitution eller annan typ av slaveri.

Arbetet på kvinnohuset

Arbetet på kvinnohuset pågår med mycket gott resultat. Personalen gläds åt att se förvandlingen och upprättelsen hos de kvinnor som fått möjlighet att komma till Naomi Sisters Home. Varje kvinna som kommer till kvinnohuset bemöts med stor respekt och omsorg med ett arbete som är inriktat på att

upprätta människovärdet hos varje individ. Varje morgon börjar med frukost och gemensam samling. En del av aktiviteterna är gemensamma, andra aktiviteter är individuellt inriktade – allt beroende på var den enskilda kvinnan är i förhållande till hennes rehabilitering. Rehabiliteringen är inriktad på både kroppen och själen. De erbjuds tre näringsriktiga måltider om dagen – och varje dag följer de boende ett dagligt program.

Exempel på aktiviteter är:

- Hälsa- och hygienverkstad

För många av de kvinnor som levt på gatan får de här en praktiskt och värdefull undervisning.

- Rådgivning och enskilda samtal

Här får kvinnorna hjälp till kontakter med myndigheter, läkare m.m., samt till enskilda själavårdande samtal.

- Volontärt arbete

Här får kvinnorna en uppgift att växa och fungera genom praktiska arbetsuppgifter.

Alla aktivitetergenomsyras av den kärlek och förvandlande kraft som evangeliets budskap ger. Kvinnorna får genom gemenskap och undervisning ny kraft, mod och styrka att lämna det förflutna och sträcka sig framåt mot en ny framtid – i en atmosfär där de är trygga och kan lämna rädsla och fruktan som tidigare var deras ständiga följeslagare. Det är ett fantastiskt förändringsarbete som sker på Naomi Sisters Home – och är endast möjligt genom det samarbete som Sisters International gör med Missions- och biståndsorganisationen Eternal Word Ministries.

Kvinnohuset är en oas och blir till en stor skillnad i livet för de kvinnor som annars skulle vara hjälplöst fast i en omänsklig situation.

Sömnadsutbildningen – ett steg vidare

Sisters International har nu tagit ytterligare ett steg. Sömnadsutbildningen för de 26 kvinnorna på Naomi Sisters Home startade den 15 september i år. Det ger dessa kvinnor en unik möjlighet att själva försörja sig när deras rehabilitering på kvinnohuset är färdigt och de ska flytta ut i samhället igen. Utan den möjligheten att själv försörja sig, finns det stor risk att en del av kvinnorna tvingas tillbaka till prostitution och slaveri för att överleva. Så sömnadsutbildningen blir en räddningsplanka in i framtiden för dem. Kvinnorna får en chans att börja om med sina liv – att bli upprättade individer med ett människovärde. Och nu fortsätter drömmen med att de får en utbildning till ett yrke som de kan försörja sig på. De går genom öppna dörrar för nya möjligheter för sina liv!

/Gitten Thornberg

Utvärdering av arbetet Naomi Sisters Home

Under de år som jag har jobbat med missionsarbete i Indien, så har jag fått lära mig att där tänker och agerar man på ett helt annat sätt än här i väst. När man gör den första resan till Indien blir det som en riktig "chockbehandling". Det är egentligen inte fattigdomen och eländet i sig, utan det system och den samhällsstruktur man möter när man besöker Indien, som exempelvis kastsystemet, det religiösa systemet och värderingen av en mänsklig individ. Vi har mött både ett och annat på våra resor i Indien, som när vi passerade en by på 100 000 invånare mitt på en marknadsloardag, så hade man en öppen auktion på unga kvinnor. Alla vet vad som väntar dem – men ingen reagerar eller agerar. Det vi sett växa upp i Sisters Internationals arbete, nämligen Naomi Sisters home, har verkligen blivit en oas för kvinnor som kommer från helt otänkbara omständigheter.

Den 1 december 2013 flyttade de första kvinnorna in på hemmet och därefter har arbetet byggts upp steg för steg. Idag bor det 26 kvinnor där och det finns utrymme upp till 40 kvinnor. Efter ett drygt halvår gjorde man en första utvärdering av verksamheten. Det man då kom fram till i utvärderingen var följande;

1. Man är mycket tacksam att man fick rätt personal, ledare som fungerar och arbetar i enlighet med den utarbetade verksamhetsplanen.
2. Man konstaterade att man mötte många svåra och komplicerade frågeställningar. När en del kvinnor kom till hemmet var de så neddrogade för att de gängledare som "ägt" dem skulle kunna använda dem i deras syften. Därför har de fått jobba med avgiftning. För några har det gått snabbare, andra har det varit väldigt mycket arbete omkring för att få dem drogfria. I de fallen har man inte

kunnat lämna kvinnan, varken dag eller natt. Det är fantastiskt att höra om den stora förvandlingen, när dessa kvinnor blir fullständigt fria och går från mörker till ljus. Där de får lämna det gamla livet och bli upprättade i sin självbild och identitet.

3. Det kom ett helt nytt direktiv från polisen, att en gång i veckan åka till polisstationen och visa upp de kvinnor som kommer från prostitution. Det har varit en praktisk utmaning, inte minst med transporter. Därför har ett stort behov nu blivit aktuellt – de behöver en minibuss för dessa transporter. Men, även när det gäller utflykter och andra resor för kvinnorna så är det ett stort behov av en mindre buss.

4. I utvärderingen såg man också att det behövdes en sysselsättning som investerade i kvinnornas framtid. Man började be för detta. Kvinnorna på hemmet behövde ett yrke, som de sedan kan försörja sig på – och som på så sätt hjälper dem att inte gå tillbaka till samma elände som de kom ifrån när de slussas ut och lämnar hemmet efter rehabiliteringen. Genom ett under öppnades under sommaren ekonomiska möjligheter att starta en sömnadsutbildning på kvinnohemmet. Man köpte in symaskiner, material m.m. och anställde en lärare. Nu är utbildningen i full gång. Än en gång har vi fått se, att i svåra omständigheter, så reser sig något fantastiskt upp. En möjlighet där kvinnors liv får upprättelse till en helt ny framtid. Allt detta sker genom de gåvor, sponsorer och faddrar som genom Sisters Internationals arbete ger stöd, tillsammans med Missions- och biståndsorganisationen, Eternal Word Ministries, Ett stort tack till er alla – att ni sträcker er i kärlek och barmhärtighet. Bibelordet säger att ni kommer att skörda efter kärlekens bud.

/Gitten Thornberg

Konferenser under 2014

Under 2014 var det en kvinnokonferens i Öckerö den 4 oktober med rubriken "Gud gör allting nytt".

Den 18 oktober var det en inspirationsdag i Pingstkyrkan, Bjurholm under temat: "Kristen tro och nyandlighet - vad tror svensken egentligen på?"

Den 8 november var det en stödgalä för kvinnor som lever i missbruk, prostitution och hemlöshet. Den hölls i Betlehemskyrkan i Stockholm.

Mentorprogrammet

Sisters Internationals mentorprogram pågick under hela 2014 på flera orter i Sverige. Ett mentorprogram kan leda till utveckling på många plan, inte minst det personliga där man ställs inför frågan - är jag på rätt spår i livet?

Programmet vänder sig både till den som vill utvecklas som person och i sin yrkesroll.

Mentorskapsprogrammet innehåller

- Uttagning av Adepter
- Du får en egen Mentor
- 8 träffar Adept/Mentor

Sisters international

- Tillgång till samtliga Sisters Internationals konferenser
- Tillsammans med din Mentor arbetar du fram en handlingsplan
- Avslutningsträff

Mentorskapsprogrammet har pågått i Kristianstad-Ängelholm-Göteborg-Stockholm-Umeå.

Som Adept ska man ha fyllt 18 år.

Kostnad (investering): 200 kr/träff.

Marianne Svensson är affärsrådgivare och mentor med ansvar för mentorprogrammet.

Marianne Svensson - marianne@sisters.nu.

Under 2014 har det varit 25 Adepter och 22 mentorer i programmet.

Hjälp till Gatubarn

Sisters International samlade under 2014 in pengar till en utdelning av mat och julklappar till 200 gatubarn i Indien. Det skedde i staden Thiyagadurugam. Där fortsätter utdelning av mat även under 2015.

Rapporter från Sisters Internationals lokalgrupper

Sammantaget är att alla de olika lokalgrupperna varit engagerade i utdelningen av Sisters Julpåsar.

Ängelholm

Ett par gånger per termin inbjuds till en Sagolik morgon med en fantastiskt stor och välfyllt frukostbuffé!

Frukosten äts vid vackert dukade bord tillsammans med kvinnor i alla åldrar, från ungdomar till äldre, med olika bakgrund och erfarenheter. Vid varje tillfälle talar någon intressant kvinna om ett specifikt ämne som berör oss alla.

Kvinnosamlingar sker regelbundet var 14:e dag nästan under hela året.

Göteborg

Sisters Julpåsarbete i Göteborgsregionen har delvis blivit ett helårsengagemang, då ett antal kvinnor sedan tre år tillbaka stickat halsdukar, handledsvärmare och 2015 blir det mössor. Det är Stickrutan i Filadelfia Öckerö samt kvinnor från olika orter i Göteborgsregionen, t ex Mölndal, Våröbacka, Trollhättan.

Katten & Marks har hjälpt till med garn.

Jönköping

I Jönköping har Sisters International samverkat lokalt med Caféverksamheten Ung Kvinna. En gång i månaden har en intressant talare medverkat och unga tjejer i gymnasieåldern har inbjudits att vara med och lyssna. Samarbete har skett med bland annat Jönköpings kommun.

Västerås

I Västerås har det förutom utdelning av Julpåsar under 2014 startat regelbundna Sisterssamlingar

Sisters international

med intressanta gäster. Till de samlingarna har intresserade inbjudits och man har ätit gott, haft gemenskap och lyssnat till föredrag.

Markaryd

Under 2014 har vi gjort följande:

- Vi var några som sprang Våruset i Halmstad i maj. Vi tryckte upp t-shirts med Sisters International på ryggen. Dessa t-shirts har vi tänkt att vi kan använda vid olika tillfällen då vi representerar Sisters eller "bara" gör reklam för Sisters.
- Under vårmarkanden i Markaryd så var det en utomhusgudstjänst där vi hade ett stand och gjorde "reklam" för Sisters. Vi hade våra tröjor på oss vid det här tillfället också.
- Det har varit kvinnofrukostar vid fyra tillfällen som har varit i Sisters och Hagakyrkans regi. Dessa har varit välbesökta och det har varit intressanta föredragshållare med varierande innehåll.
- Under året har vi haft några träffar där vi umgått och planerat våra aktiviteter så som våruset, marknaden och utdelandet av julpåsarna.
- Julpåsarna delade ut med framgång. Vi fick flera positiva återkopplingar från de som delade ut påsarna.

Möln dal

Det övergripande syftet med Lokalgruppen;

Att med den kraft evangeliet ger upprätta och stärka relationer, inge nytt hopp och bidra med praktisk hjälp för Guds rikes tillväxt.

Lokalgruppen träffades under våren 2014 vid några tillfällen. Under perioden bibehölls och uppdaterades kontakter samt hjälpbehov hos utsatta kvinnor och andra behövande. Vi har samlat in kläder; mat; blöjor o andra förnödenheter som transporterades till gömda flyktingar; ensamstående o utsatta kvinnor o barn.

Efter sommaren fick vi besök av Marianne Svensson som berättade om Sisters arbete internationellt och vi samplanerade för Julpåsarbetet.

Sisters i Möln dal deltog även i Kvinnokonferensen på Öckerö i oktober.

Under hösten samarbetade vi med övriga "Sistersgrupper" i Västsverige för packning o distribution av Sisters Julpåsar. Julpåsarna packades i Väröbacka. Möln dalsgruppen levererade till RIA Möln dal o Kvinnojouren Frideborg. Deras tacksamhet är större än ord kan beskriva.

Lokalgruppen Möln dal ser fram mot fortsatt samarbete med Lokalgruppen i Göteborg och övriga Västsverige.

Som läget ser ut just nu kommer Sisters Möln dal under våren bidra till spridning av information från Sisters centralt samt i mån av tid och kraft vara med på Kvinnokonferenser. Vi ser fram mot att även

Sisters international

fortsättningsvis i Guds ledning kunnat förverkliga syftet; Att under året både hjälpa kvinnor och barn genom insamling av förnödenheter som vi praktiskt förmedlar.

Skellefteå

En kvinnogrupp för kvinnor i missbruk har haft regelbundna samlingar. Vi har fikats tillsammans, haft olika värderingsövningar samt självkänsla-aktiviteter så man lär känna sig själv och andra. Efter övningarna har vi haft en Månderunda, när man får säga hur man upplevde övningarna. Vi har avslutat med andakt och bön.

Lördagen den 8 februari

Aina Lilja talade över ämnet:

”Du behöver inte känna att du offerar något av ditt liv för att tjäna Herren.”

Lördagen den 29 mars

Nina och hennes man Moses Lopez som är från Taragona var i församlingen och temat för dagen var "Nya perspektiv - om kallelse och tjänst för Guds rike." En väldigt trevlig dag när Sisters International och Pingstförsamlingen fick samarbeta, för att uppbygga kvinnor.

Lördagen den 22 november

Lotta Andersson var på besök. Hon sjöng sånger och berättade om sitt liv, bland annat hur det kan vara i nära relation till kändisar.

Nina Eriksson berättade om sitt liv; hur det är att komma till Jesus och att lämna allt med droger bakom sig. Samt hur viktigt det är att man får hjälp av någon som tror på att det går förändra sitt beteende. Senare på kvällen var det en konsert med Lotta Andersson.

December

Tänk så fantastiskt att packa dessa sisterspåsar och fika tillsammans och be för påsarna.

Härligt att få höra av Kvinnojouren hur otroligt tacksamma de är över att få dela ut till de kvinnor som bor på deras boende. Nina har delat ut till alla de olika kvinnorna som hon har kontakt med genom LP.

Gammelstad

Vi i Gammelstads lokalförening har fortsatt det arbete som vi grundlade för några år sedan. Det innebär att Stickhjälpen som består av 10 kvinnor fortsätter att sticka till de romska barnen i Oradea, Rumänien. Vi, Harriet och Elisabeth (vice lokalgruppsledare) har haft en lokalgruppsträff under hösten då Liselott Tano berättade och visade bildspel från sin och dotterns resa till Peru. Liselott är läkare och dottern är ekonom så att få se hur sjukvård och barnhemsvård fungerar där var intressant. Det var några kvinnor med som inte tagit emot Jesus i sitt hjärta och de fick en inblick i Sisters verksamhet. De uppskattar vår verksamhet. För övrigt har jag (Harriet) fortsatt med att besöka stickgrupper, svenska kyrkans träffar samt Piteå kommuns dagledigträffar. Jag inleder bildspelet med en info om Sisters verksamhet och visar sedan bilder från det så aktuella landet Rumänien. Vi är tre Sisterskvinnor som är aktiva i kvinnojouren Iris i Luleå och vårt deltagande där är uppskattat.

Vision och framtidsplanering:

- Att vara öppen för Guds ledning.
- Att fortsätta med stickgrupper.
- Att fortsätta med information om Sisters International samt då speciellt arbetet i Rumänien.

Kristianstad

"Frukostmöten"

Vi fortsätter med våra sköna frukostmöten som har varit navet i vår lokalgrupp sedan vi startade. Sista fredagen varje månad 8.30- 10.30 med uppehåll under juni, juli och december månad.

På frukostmötena som är nätverksträffar är alla välkomna som är intresserade. Hit kommer dels lokalgruppens medlemmar för att träffas, planera aktiviteter och dels andra kvinnor ifrån närområdet som på olika sätt arbetar för att hjälpa utsatta kvinnor. Och även utsatta kvinnor som på olika sätt behöver stöd. Vi äter frukost tillsammans, nät verkar och tankar kraft i varandras kärleksfulla gemenskap. Ibland har vi inbjudna talare och träffen avslutas med en bönestund.

Vi håller också kontakt med varandra via en "Maillista" och en "Facebook grupp".

Under året som gick har vi gjort en hel del olika saker, en del går nästan in i varandra men de skrivs nedan i kronologisk ordning.

"Mentorsprogrammet"

I januari startade vi upp mentors program i Kristianstad med en träff för mentorer och adepter. Vi har haft fyra par som under året genomgått hela mentorsprogrammet och i samband med detta har vi haft tre större mentors och adeptkvällar. Dels i januari, sedan i augusti och avslutningen i januari 2015. Mentorsprogrammet är mycket professionellt och det är verkligen utvecklande att genomgå det. Vi hoppas att det snart kommer tillbaka igen och att vi då kan var fler mentorer här i trakten.

2014 firade Kristianstad 400 år som stad och i samband med det drev kommunen ett projekt som hette 400 mötesplatser, varje mötesplats skulle vara speciell för just detta år, det fick alltså inte utgöras av någon regelbunden återkommande aktivitet som t ex föreningar brukar anordna. Eftersom vi i vår lokalgrupp tycker om att göra lite omväxlande saker så passade detta oss bra. Genom projektet 400 mötesplatser så fick vi gratis reklam för våra aktiviteter genom affischer, synas på deras hemsida och i andra trycksaker. Den första aktiviteten som vi anordnade var

"Änglaträdet"

Vi har fått en ny galleria i Kristianstad och i och med samarbetet med 400 mötesplatser så fick vi möjlighet att stå inne på "torget" i gallerian. Några av våra medlemmar hade läst om ett hotell där de hade en julgran i foajén där de hängde lappar med ålder och kön på fattiga barn. Hotellets gäster kunde ta en lapp och gå ut och köpa en julklapp till barnet och sedan lägga klappen under granen. Detta tyckte vi var en underbar ide och först tänkte vi göra det i samband med alla hjärtans dag istället för vid jul. Massor med origami hjärtan veks men tyvärr hade det blivit ett missförstånd i planeringen så det var dubbel bokad i gallerian. Så i maj fick vi vår tid. Då gjorde vi om iden till ett änglatråd istället, rosa änglar till flickorna och ljusblå till pojkarna också åldern skriven på ängeln.

Sisters international

Sedan förmedlade vi presenterna till fattiga barn i Kristianstadkommun via kontakter som vi fått i kommunen. I Östermalmskyrkan där vi har våra frukostmöten så har kommunen och kyrkorna ett program som heter vändpunkten, för anhöriga till missbrukare. Via ledarna för detta har vi fått en mail lista till "alla" (90st) som jobbar med eller i sitt arbete kommer i kontakt med missbrukare. Denna maillista får vi använda till våra utskick, vi kan t ex skicka ut affischer via maillistan och be dem att skriva ut och sätta upp dessa och hjälpa oss att sprida information om våra aktiviteter. Det var genom denna maillistan som vi dels fick information om barnen och dels kunde förmedla presenterna, helt anonymt. När vi stod på gallerian så fick vi också möjlighet att dela ut flygblad om Sisters och våra frukostmöten och att prata med folk om vår tro. Det förundrade och glädde oss vilket förtroende människor har till oss kristna.

"Torgmadamer"

I oktober månad stod vi utanför gallerian och i andan av firandet av vår stads 400 år så var vi utklädda till 1600 tals torgmadamer. 1600 talets Kristianstad präglades mycket av sina starka självständiga handelskvinnor som ägde både fastigheter och rörelser och hade många anställda under sig. Helt i Sisters anda tyckte vi. Med ett litet pirr i magen över hur folk skulle reagera på att vi blandade humor och allvar på detta sätt. Gav vi oss ut en lördag i kläder som vi fått låna av Rickarums byateater. Med oss hade vi massor med fint hantverk som en del av gruppens medlemmar tillverkat, lite kläder och saker som människor skänkt vid en insamlingsdag till oss som 400 projektet anordnade på eget initiativ för att stötta oss. Kvinnobiblar och kärleksfröer som vi också fått skänkt-

(Vi har en anonym givare som hjälper oss på flera olika sätt, från hemkokt marmelad till frukost träffarna till betalning för adepter till mentorsprogrammet) för att dela ut och ambitionen att få ihop lite pengar som sedan skulle kunna användas till en handkassa.

Vi hade fullt upp hela tiden, vi bestämde snabbt att målet skulle vara att alla fick någonting med sig, en bibel, ett kärleksfrö, eller något köpt. Tårarna rann på många som kom för att de tyckte att det vi gjorde var fint. Och samtalen, vilket förtroende kapital vi kristna har! Undrar om kläderna hjälpte till, att det blev lättare för folk att öppna sig. Oavsett vilket så gav det mersmak, vi fick in oväntat mycket pengar men den största behållningen var ändå alla fina samtal. Vi gjorde också reklam genom små påminnelserlappar som vi delade ut om vår föreläsningkväll och vi fick kontakt med en journalist ifrån en av de gratis lokaltidningarna som skickas ut till alla hushåll, den kontakten ledde till

"Artikeln i lokaltidningen"

Vi lokalgruppsledare blev intervjuade om Sisters både nationellt och lokalt och det skrevs en jättefin artikel om oss i tidningen. Vilket ledde till att vi fick besök av flera kvinnor på vår nästa nätverksträff. Starka kvinnor som gör mycket bra, de tog kontakt med oss för nätverkandets skull men intresset för vår tro märktes tydligt och vi ber för dem och håller kontakten.

"Föreläsningkväll"

Hur orkar du? Vi har i gruppen bestämt oss för att en av sakerna som vi kan göra är att anordna återkommande föreläsningkvällar i oktober varje år. Med ämnen som inspirerar, som kan ge kraft till alla de kvinnor som gör så mycket för andra. Vi har ju genom vårt medvetna nätverkande fått mycket kontakter nu, dels med dem som jobbar med utsatta kvinnor och dels med dem som är utsatta själva. De som själva är utsatta är ju också kvinnor som gör mycket för andra, som en av våra

Sisters *international*

talare sa, -det räcker att man är kvinna för att man ska vara medberoende. Tänk bara på julafton- en kvinna tycker att det är en bra julafton när alla andra har det bra.

Inför föreläsningkvällen kom det kvinnor som läst artikeln i lokaltidningen och ville hjälpa till, så vi bakade morotskakor. Kvällen var delad på två föreläsare och vi hade en fika paus i mitten med samtal. Innan fikat styrde vi upp diskussionerna genom att olika frågor togs upp som t ex Vad ska man inte orka? Hur ska man göra för att orka? Och så utsågs en ifrån Sisters till bordsansvarig så att alla som ville prata om just den frågan, både för att dela med sig av sin erfarenhet och för att få hjälp, kunde sätta sig vid det bordet där hon satt. Vi kom överens om att sätta ett ganska högt biljettpreis för att det skulle kännas som att det verkligen var någonting värt. Men de som inte hade råd att betala fick biljetten gratis, till detta använde vi pengarna som vi fått in vid försäljningen när vi var torgmadamer. Det kom ett 60-tal kvinnor och vi hade fullt upp med diskussioner och samtal. Fast att det var känsliga ämnen så gick det bra att avbryta diskussionerna och ta enskilda samtal efter sista föreläsningen med de som behövde. Vilket gensvar! Så stor nöden är och tänk att dem kom!

Gävle den 11 april 2014

Sisters International
Industrivägen 4
186 36 Vallentuna
www.sisters.nu